

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

12 februari 2007

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming
met het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving
inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie
en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot
elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties
bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	5
Advies van de Vlaamse Mediaraad	9
Advies van de Raad van State	13
Ontwerp van decreet	27
Bijlage: Samenwerkingsakkoord	31

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemeen

In zijn arrest nr. 132/2004 van 14 juli 2004 vernietigde het Arbitragehof artikel 14 van de wet van 17 januari 2003 met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector, in zoverre daarin aan het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) bevoegdheden worden toegekend met betrekking tot de aan de radio-omroep en -televisie en aan de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur.

Het Hof was van oordeel dat de bevoegdheden van de federale staat en de gemeenschappen inzake de elektronische communicatie-infrastructuur ten gevolge van de technologische evolutie dermate met elkaar verweven zijn dat ze niet meer dan in onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend. Daaruit volgt dat de federale wetgever, door eenzijdig de bevoegdheid van de regulator van de telecommunicatie te regelen, het evenredigheidsbeginsel had geschonden.

Om tegemoet te komen aan de bezwaren van het Arbitragehof stelde de federale overheid aan het Overlegcomité voor een samenwerkingsakkoord af te sluiten in dit verband. Op 2 maart 2005 besliste het Overlegcomité een technische werkgroep op te richten die werd gelast een ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende de uitoefening van de bevoegdheden met betrekking tot gemeenschappelijke infrastructuren door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio- en televisieomroep, te analyseren en te bespreken.

Het ontwerp van samenwerkingsakkoord werd door het Overlegcomité goedgekeurd op 20 april 2005. De tekst werd namens de Vlaamse Regering ondertekend op 17 november 2006.

Het samenwerkingsakkoord heeft betrekking op:

- het uitwisselen van informatie en het uitoefenen van hun bevoegdheden met betrekking tot elek-

tronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of voor radio-omroep en televisie;

- het opstellen van regelgeving met betrekking tot elektronische communicatienetwerken.

De tekst voorziet in de oprichting van een Conferentie van Regulators voor de elektronische Communicatiesector (CRC), en van een Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie. Binnen de CRC kunnen de regelgevende instanties oordelen over mekaars ontwerpbeslissingen inzake elektronische communicatienetwerken. Teneinde blokkeringen te voorkomen wordt een mechanisme ingevoerd van dwangtoezicht door het Interministerieel Comité. Binnen dit Interministerieel Comité vinden de onderscheiden regelgevers bevoegd voor telecommunicatie en voor omroep tevens een forum om de wederzijdse raadpleging over mekaars regelgevende initiatieven te organiseren.

De CRC is samengesteld uit de vier leden van de raad van het BIPT, twee leden van de regulerende instantie van de Vlaamse Gemeenschap (vandaag de Vlaamse Regulator voor de Media), twee leden van de regulerende instantie van de Franse Gemeenschap en één lid van de regulerende instantie van de Duitstalige Gemeenschap. Elke beslissing van de CRC wordt genomen bij consensus tussen de aanwezige regulerende instanties.

Tegen beslissingen van de CRC kan beroep worden aangetekend bij het Hof van Beroep te Brussel. In de CRC worden voorafgaandelijk de werkzaamheden van de 'European Regulators Group' en haar werkgroepen besproken.

In zijn advies verwijst de Raad van State naar de opmerkingen die hij over dit samenwerkingsakkoord heeft gemaakt naar aanleiding van een advies over de federale instemmingswet met dit akkoord. De Raad van State heeft bezwaren bij het feit dat na afloop van een termijn om opmerkingen te bezorgen of om een ontwerpbeslissing aanhangig te maken bij de CRC, de ontwerpbeslissing wordt geacht, behoudens tegenbewijs, geen afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de andere regulerende instanties. De Raad van State oordeelt dat het niet formuleren van opmerkingen of het niet aanhangig maken van de ontwerpbeslissing bij de CRC binnen de vereiste termijnen, niet kan worden beschouwd als een stilzwijgende instemming met de ontwerpbeslissing. Eenzelfde opmerking

maakt de Raad van State bij artikel 5 van het samenwerkingsakkoord, waar bepaald wordt dat een regulerende instantie die niet binnen de 15 kalenderdagen een gedetailleerd tegenvoorstel formuleert, geacht wordt in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing. Ook hier kan volgens de Raad van State geen sprake zijn van een stilzwijgende instemming met de ontwerpbeslissing. In dit verband kan opgemerkt worden dat binnen de organen die door het samenwerkingsakkoord worden opgericht, specialisten zetelen die zich ten zeerste bewust zijn van de gevolgen van hun eventueel stilzwijgen. Bovendien kunnen in het huishoudelijk reglement dat men zal opstellen regelingen getroffen worden m.b.t. een aantal procedure-elementen evenals een aantal bepalingen inzake de vermeldingen die een entiteit dient op te nemen in de ontwerpbeslissing en die wijzen op de gevolgen van een eventueel stilzwijgen. Dit alles moet als gevolg hebben dat een eventueel stilzwijgen niet anders kan uitgelegd worden dan als een instemming met de voorgestelde beslissing.

Verder wijst de Raad van State erop dat de samenwerking zich niet mag beperken tot het nagaan of de ontwerpbeslissingen van de ene regulerende instantie de bevoegdheden van de andere regulerende instantie niet schenden. De betrokken overheden dienen in onderlinge overeenstemming beslissingen te nemen. Daarop kan gerepliceerd worden dat de procedures in het samenwerkingsakkoord er juist op gericht zijn om geen enkele beslissing over elektronische communicatienetwerken nog eenzijdig door een regulator te laten nemen. Elke ontwerpbeslissing moet aan de andere regulerende instanties worden voorgelegd, die er kennis van nemen en eventueel bezwaren kunnen formuleren.

De Raad van State heeft verder bezwaren bij het feit dat het Interministerieel Comité krachtens artikel 5 van het samenwerkingsakkoord beslissingen kan nemen in de plaats van de CRC. Deze bepaling doet volgens de Raad van State afbreuk aan de door het Europese regelgevende kader vereiste onafhankelijkheid van de regulerende instanties. In verband met de onafhankelijkheid, moet erop gewezen worden dat elke entiteit in functie van het behandelde dossier haar afgevaardigde voor het Interministerieel Comité aanduidt. Bij het aanduiden van deze vertegenwoordiger dient zij rekening te houden met de voorschriften van het Europees recht. Zij dient er met andere woorden over te waken dat de structurele scheiding tussen de regelgevende taken en de taken die verband houden met de eigendom of zeggenschap over orga-

nisaties die elektronische communicatienetwerken, -apparatuur, of -diensten aanbieden, intact blijft. Daarnaast moet opgemerkt worden dat de techniek van de indeplaatsstelling wordt gebruikt: de afgevaardigde vertegenwoordigers nemen de hoedanigheid van lid van de CRC aan en beslissen in de plaats van de gebruikelijke leden van de CRC. Ten slotte kan erop gewezen worden dat de procedure erop gericht is om de tussenkomsten van het Interministerieel Comité tot een minimum te beperken.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar.

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio- en televisieomroep, wordt goedgekeurd.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met het samenwerkingsakkoord
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving
inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie
en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot
elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties
bevoegd voor telecommunicatie of radio- en televisieomroep

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Instemming wordt betuigd met het samenwerkingsakkoord van 20 april 2005 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio- en televisieomroep.

Artikel 3

Dit decreet treedt in werking op de datum van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE VLAAMSE MEDIARAAD

VLAAMSE OVERHEID**VLAAMSE MEDIARAAD****Advies nr. 2006/007**

Betreft: voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de gemeenschappen inzake telecommunicatie- en omroepregulatoren

Met een brief van 24 november 2006 vraagt de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme om advies inzake het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de gemeenschappen inzake telecommunicatie- en omroepregulatoren (hierna: het samenwerkingsakkoord).

Het samenwerkingsakkoord heeft betrekking op het uitwisselen van informatie en het uitoefenen van hun bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of voor radio-omroep en televisie, en het opstellen van regelgeving met betrekking tot elektronische communicatienetwerken.

De Vlaamse Mediaraad, in vergadering bijeen te Brussel op 4 december 2006, brengt gunstig advies uit maar heeft toch nog volgende opmerkingen geformuleerd:

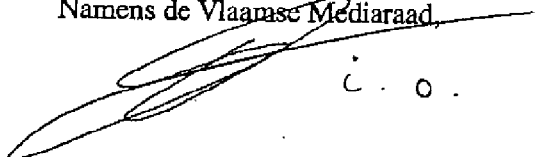
- met dit samenwerkingsakkoord tonen alle betrokken partijen hun bereidheid tot samenwerking. De performantie van dit samenwerkingsakkoord zal dan ook mee bepaald worden door het behoud van deze bereidheid tot samenwerking;
- het samenwerkingsakkoord brengt geen duidelijkheid over een aantal vormen van samenwerking die nochtans door de richtlijn inzake een gemeenschappelijk regelgevingkader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (Kaderrichtlijn) worden vereist (bvb. samenwerking tussen de regulatoren en de Raad voor de Mededinging en tussen de regulatoren en de ombudsdiensten);
- De Vlaamse Mediaraad is van oordeel dat de onafhankelijkheid van de regulatoren te allen tijde moet worden bewaard. Doordat een Interministerieel Comité toezicht uitoefent op de Conferentie van Regulatoren, valt een herpolitisering niet uit te sluiten;
- het feit dat aan het verstrijken van de termijnen waarbinnen CRC en Interministerieel Comité beslissingen moeten nemen, niet uitdrukkelijk gevolgen worden gekoppeld, mag niet leiden tot het nodeloos uitstellen van beslissingen;
- het ware wenselijk de tekst van het samenwerkingsakkoord op volgende punten aan te passen:
 - o artikel 2: "*Vlaams Commissariaat voor de Media*" vervangen door "*Vlaamse Regulator voor de Media*";
 - o artikel 5, laatste lid: "*Vanaf de 30^e kalenderdag (...) kan een regulerende instantie die een ontwerpbeslissing aanhangig heeft gemaakt bij de CRC aan elk van de regulerende instanties die weigeren om in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing vragen dat zij binnen de 15 kalenderdagen een gedetailleerd tegenvoorstel voorlegt aan de CRC*" vervangen door "*Vanaf de 30^e kalenderdag (...) kan de regulerende instantie waarvan de ontwerpbe-*

slissing aanhangig is gemaakt bij de CRC aan elk van de regulerende instanties die weigeren om in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing vragen dat zij binnen de 15 kalenderdagen een gedetailleerd tegenvoorstel voorlegt aan de CRC”;

- o in de slotformule: “verklaard” vervangen door “verklaart”.

Brussel, 4 december 2006,

Namens de Vlaamse Mediaraad,

Prof. Dr. E. De Bens
Voorzitter Vlaamse Mediaraad

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CDC

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.915/3

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 13 december 2006 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio- en televisieomroep", heeft op 27 december 2006 het volgende advies gegeven:

CE

41.915/3

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de te vervullen vormvereisten.

Dit advies bevat ook opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt tot het verlenen van instemming met het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatiewerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden m.b.t. elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie.

In het samenwerkingsakkoord waarmee instemming wordt gevraagd, beogen de partijen een samenwerking tot stand te brengen tussen de verschillende overheden die bevoegd zijn om maatregelen te nemen ten aanzien van de elektronische communicatie-infrastructuur.

⁽¹⁾ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond verstaan de overeenstemming met de hogere rechtsnormen.

CE

41.915/3

ONDERZOEK VAN HET SAMENWERKINGSAKKOORD

3. Over het genoemde samenwerkingsakkoord heeft de Raad van State, afdeling wetgeving, zitting houdend in verenigde kamers, op 28 november 2006 de volgende opmerkingen gemaakt, waarnaar kan worden verwezen ⁽²⁾:

"ALGEMENE OPMERKINGEN

I. De noodzaak tot samenwerking in de uitoefening van de bevoegdheden inzake de communicatie-infrastructuur

5. Voor de noodzaak tot samenwerking tussen de verschillende overheden bij de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden inzake de elektronische communicatie-infrastructuur, bestaan er twee duidelijke redenen.

Uit de bevoegdheidsverdeling blijkt dat zowel de federale overheid als de gemeenschappen bevoegd zijn met betrekking tot de elektronische communicatie-infrastructuur. Op grond van de artikelen 127, § 1, eerste lid, 1°, en 130, § 1, eerste lid, 1°, van de Grondwet, van artikel 4, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en van artikel 4, § 1, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap zijn de gemeenschappen bevoegd voor de radio-omroep en de televisie. Deze bevoegdheid heeft ook betrekking op de technische aspecten ervan en onder meer ook op de communicatie-infrastructuur die daarbij wordt gebruikt. De federale overheid is op grond van haar residuaire bevoegdheid bevoegd voor de andere vormen van telecommunicatie, eveneens met inbegrip van de technische aspecten ervan, onverminderd de algemene politiek van de radio-elektrische golven ⁽³⁾ en haar bevoegdheden voor biculturele aangelegenheden in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Door de technologische ontwikkelingen, met name door de convergentie van de telecommunicatie- en de audiovisuele sector en het gezamenlijk gebruik van transmissie-infrastructuur, zijn de respectieve bevoegdheden van de federale Staat en de gemeenschappen dermate onderling verweven, dat het niet denkbaar is dat de betrokken overheden ze zonder meer eenzijdig zouden uitoefenen. Zowel het Arbitragehof, in verschillende arresten ⁽⁴⁾,

⁽²⁾ Advies 41.711/VR van 28 november 2006 over een amendement van de Regering bij het ontwerp van wet houdende diverse bepalingen (II) (instemming met het samenwerkingsakkoord elektronische communicatienetwerken), *Parl. St.*, Kamer, 2006-07, nr. 50-2761/11).

⁽³⁾ Voetnoot 1 uit het geciteerde advies: Wat dat bijzondere punt betreft, zie inzonderheid arrest nr. 132/2004 van 14 juli 2004 van het Arbitragehof, B.4.2, tweede lid, *in fine*, overgenomen in arrest nr. 163/2006 van 8 november 2006 van het Arbitragehof, B.3.1.

⁽⁴⁾ Voetnoot 2 uit het geciteerde advies: Arbitragehof, nr. 132/2004, 14 juli 2004; Arbitragehof, nr. 128/2005, 13 juli 2005; Arbitragehof, nr. 163/2006, 8 november 2006.

CE

41.915/3

als de Raad van State, afdeling wetgeving, in verschillende adviezen ⁽⁵⁾, hebben dan ook de noodzaak van samenwerking benadrukt in de uitoefening van de respectieve bevoegdheden inzake de communicatie-infrastructuur. Volgens het Arbitragehof volgt deze noodzaak tot samenwerking meer bepaald uit het «evenredigheidsbeginsel», dat *in casu* impliceert dat de respectieve overheden inzake deze communicatie-infrastructuur geen eenzijdige beslissingen nemen ⁽⁶⁾.

Ook vanuit Europeesrechtelijk oogpunt is er een dwingende noodzaak tot samenwerking. Volgens het Arbitragehof bepalen de Europese richtlijnen van 7 maart 2002 betreffende de elektronische communicatienetwerken en -diensten dat, ten gevolge van de convergentie van de sectoren telecommunicatie, media en informatietechnologie, alle transmissienetwerken en -diensten binnen eenzelfde regelgevingskader moeten vallen ⁽⁷⁾. Wanneer er binnen een lidstaat verscheidene regelgevende instanties bestaan, leggen de vermelde richtlijnen de lidstaten de verplichting op te zorgen voor samenwerking in aangelegenheden van gemeenschappelijk belang (artikel 3, lid 4, van de Kaderrichtlijn 2002/21/EG) ⁽⁸⁾.

6. De noodzaak tot samenwerking, die zowel uit de bevoegdheidsverdelende bepalingen als uit Europese richtlijnen volgt, impliceert dat geen van de betrokken overheden eenzijdige beslissingen kan nemen ten aanzien van een infrastructuur die gebruikt wordt voor de transmissie van zowel de radio-omroep- en televisieprogramma's, waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn, als voor de

⁽⁵⁾ Voetnoot 3 uit het geciteerde advies: Advies 33.255/4 van 5 juni 2002 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 17 januari 2003 "met betrekking tot het statuut van de regulator van de Belgische post- en telecommunicatiesector", *Parl. St.*, Kamer, 2001-02, nr. 50-1937/1, 56-57; advies 33.865/4 van 13 november 2002 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 27 februari 2003 van de Franse Gemeenschap "sur la radiodiffusion", *Parl. St.*, *Parl. Fr. Gem.*, 2002-03, nr. 357/1, (140); advies 35.686/1/V van 31 juli 2003 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 7 mei 2004 van de Vlaamse Gemeenschap "houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende de radio-omroep en de televisie", *Parl. St.*, *VI. Parl.*, 2003-04, nr. 2156/1, 87-88; advies 37.295/4 van 28 juni 2004 over een voorontwerp van wet "betreffende de elektronische communicatie", *Parl. St.*, Kamer, 2004-05, nr. 51-1425/1, 211-217; advies 37.660/3 van 28 september 2004 over een ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 27 juni 2005 van de Duitstalige Gemeenschap "über den Rundfunk und die Kinovorstellungen", *Parl. St.*, *Parl. Duitst. Gem.*, 2004-05, nr. 35/1, (38); advies 38.451/1/2/3/4/VR, van 26, 27 en 31 mei 2005 over een ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 20 juli 2005 "houdende diverse bepalingen", *Parl. St.*, Kamer, 2004-05, nr. 1845/1, (179).

⁽⁶⁾ Voetnoot 4 uit het geciteerde advies: Arbitragehof, nr. 132/2004, 14 juli 2004, B.6.2.

⁽⁷⁾ Voetnoot 5 uit het geciteerde advies: Arbitragehof, nr. 132/2004, 14 juli 2004, B.5.2.

⁽⁸⁾ Voetnoot 6 uit het geciteerde advies: Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten.

CE

41.915/3

andere elektronische communicatiediensten, waarvoor de federale overheid bevoegd is.

7. In artikel 3 van het samenwerkingsakkoord wordt een procedure uitgewerkt waarbij elke ontwerpbeslissing van een regulerende instantie die betrekking heeft op de elektronische communicatienetwerken aan de andere regulerende instanties dient te worden voorgelegd. Binnen een termijn van veertien kalenderdagen kunnen deze andere instanties hetzij hun opmerkingen bezorgen aan de regulerende instantie die de ontwerpbeslissing heeft medegedeeld, hetzij verzoeken dat de ontwerpbeslissing aanhangig wordt gemaakt bij de Conferentie van Regulatoren voor de elektronische Communicatiesector (hierna de CRC genoemd). Wanneer ze ervoor geselecteerd hebben opmerkingen te bezorgen, houdt de betrokken regulerende instantie daarmee rekening bij het opstellen van een gewijzigde ontwerpbeslissing. Nadat de andere regulerende instanties deze gewijzigde ontwerpbeslissing hebben ontvangen, beschikken ze over een termijn van zeven kalenderdagen om deze bij de CRC aanhangig te maken.

Artikel 3, laatste lid, van het samenwerkingsakkoord bepaalt daarbij :

«Na afloop van de in de leden 2 [termijn van veertien kalenderdagen] en 3 [termijn van zeven kalenderdagen] voorziene termijn wordt de ontwerpbeslissing geacht, behoudens tegenbewijs, geen afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de andere regulerende instanties.»

Bij deze bepaling rijzen twee bezwaren.

8. In de eerste plaats gaat deze regeling er klaarblijkelijk van uit dat het uitblijven van een reactie binnen de korte termijn van veertien respectievelijk zeven kalenderdagen, moet worden beschouwd als een stilzwijgende instemming, wat de bevoegdheid betreft, door de andere regulerende instanties met de ontwerpbeslissing die hen is bezorgd. Een dergelijke benadering kan niet worden bijgetreden. Naar analogie van wat bepaald is in artikel 1045 van het Gerechtelijk Wetboek inzake de stilzwijgende berusting in een rechterlijke uitspraak en naar analogie van de rechtspraak van het Hof Cassatie inzake stilzwijgende afstand van recht, kan een stilzwijgende instemming met de ontwerpbeslissing slechts worden vermoed wanneer deze kan worden afgeleid uit «akten of feiten waaruit blijkt dat de partij het vaste voornemen heeft haar instemming te betuigen met de

beslissing»⁽⁹⁾ of «uit feiten en gedragingen die voor geen andere uitlegging vatbaar zijn»⁽¹⁰⁾.

De enkele omstandigheid dat een regulerende instantie niet binnen veertien kalenderdagen haar opmerkingen bij een ontwerpbeslissing bezorgt of niet verzoekt deze bij de CRC aanhangig te maken of de enkele omstandigheid dat zij niet binnen zeven kalenderdagen verzoekt de gewijzigde ontwerpbeslissing aanhangig te maken bij de CRC, kunnen niet worden beschouwd als een feit of gedraging die voor geen andere uitlegging vatbaar is dan als «stilzwijgende instemming» met de ontwerpbeslissing of de gewijzigde ontwerpbeslissing. De Raad van State is dan ook van oordeel dat de noodzaak tot samenwerking in de uitoefening van de respectieve bevoegdheden ten aanzien van de communicatie-infrastructuur en het verbod om ter zake eenzijdige beslissingen te nemen vereisen dat de andere regulatoren uitdrukkelijk hun instemming betuigen met de ontworpen beslissing en dat deze, bij gebreke daarvan, wordt aanhangig gemaakt bij de CRC.

9. Dezelfde bemerking geldt ook ten aanzien van artikel 5, laatste lid, van het samenwerkingsakkoord. Daarin is bepaald dat een regulerende instantie die een ontwerpbeslissing aanhangig heeft gemaakt bij de CRC aan elk van de regulerende instanties die weigeren om in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing, kan vragen dat zij binnen vijftien kalenderdagen een gedetailleerd tegenvoorstel voorlegt aan de CRC. De regulerende instantie die in voorkomend geval binnen de termijn van vijftien kalenderdagen nalaat om een gedetailleerd tegenvoorstel voor te leggen, wordt geacht in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing.

De enkele omstandigheid dat een regulerende instantie niet binnen vijftien dagen een «gedetailleerd tegenvoorstel» voorlegt, kan uiteraard evenmin beschouwd worden als een feit of gedraging die voor geen andere uitlegging vatbaar is dan als «stilzwijgende instemming» met de ontwerpbeslissing.

10. Er rijst nog een tweede bezwaar met betrekking tot het samenwerkingsakkoord.

De partijen bij dit akkoord gaan ervan uit dat de in artikel 3 ontworpen procedure ertoe strekt een ontwerpbeslissing van een regulerende instantie te bezorgen aan de andere regulerende instanties teneinde deze toe te laten na te gaan of de ontwerpbeslissing «geen afbreuk doet aan hun bevoegdheden».

Uit de hiervoor, in randnummer 5, in herinnering gebrachte arresten van het Arbitragehof en adviezen van de Raad van State blijkt dat, ook al blijven de

⁽⁹⁾ Voetnoot 7 uit het geciteerde advies: Artikel 1045 Ger. W. : "De berusting kan uitdrukkelijk of stilzwijgend zijn. De uitdrukkelijke berusting geschiedt bij eenvoudige akte, ondertekend door de partij of haar bijzondere gemachtigde. De stilzwijgende berusting kan alleen worden afgeleid uit bepaalde en met elkaar overeenstemmende akten of feiten waaruit blijkt dat de partij het vaste voornemen heeft haar instemming te betuigen met de beslissing".

⁽¹⁰⁾ Voetnoot 8 uit het geciteerde advies: Cass. 15 februari 1974, Arr. Cass., 1974, 658; Cass. 20 september 1984, Arr. Cass., 1984-85, 117; Cass. 13 januari 1994, Rec. Cass., 1994, nr. 337.

CE

41.915/3

betrokken overheden binnen hun respectieve bevoegdheden inzake de transmissie van enerzijds de radio- en televisieprogramma's - de bevoegdheid van de gemeenschappen - en anderzijds de andere elektronische communicatiediensten - de bevoegdheid van de federale overheid - er desalniettemin een noodzaak bestaat tot samenwerking en een verbod tot het nemen van eenzijdige beslissingen. Gelet op de convergentie hebben dergelijke beslissingen immers onvermijdelijk een weerslag op het bevoegdheidsgebied van de andere overheden. Bovendien kunnen bepaalde beslissingen aspecten vertonen die zowel behoren tot de bevoegdheid van de federale overheid als tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

De samenwerking in de uitoefening van hun respectieve bevoegdheden inzake de communicatie-infrastructuur mag zich er dan ook niet toe beperken de betrokken overheden toe te laten na te gaan of de ontwerpbeslissingen van de ene regulerende instantie de bevoegdheden van de andere instanties niet schenden. Ze dienen daarentegen in onderlinge overeenstemming beslissingen te nemen. Het moet immers de bedoeling zijn, zoals het Arbitragehof stelde in zijn recente arrest nr. 163/2006 van 8 november 2006, «te bewerkstelligen dat die overheden hun respectieve normen op elkaar afstemmen en [...] te vermijden dat die infrastructuur en die diensten aan tegenstrijdige bepalingen worden onderworpen» ⁽¹¹⁾.

II. De onafhankelijkheid van de regulerende instanties

11. Artikel 3, lid 2, van de Kaderrichtlijn bepaalt :

«De lidstaten waarborgen de onafhankelijkheid van de nationale regelgevende instanties door ervoor te zorgen dat zij juridisch gezien onderscheiden zijn van en functioneel onafhankelijk zijn van alle organisaties die elektronische communicatienetwerken, -apparatuur of -diensten aanbieden. Lidstaten die de eigendom van of de zeggenschap over elektronische communicatienetwerken en/of -diensten aanbiedende ondernemingen behouden, zorgen voor een daadwerkelijke structurele scheiding tussen de regelgevende taken en de met eigendom of zeggenschap verband houdende activiteiten.»

Uit deze bepaling volgt dat, wanneer de overheid zelf eigenaar is van of zeggenschap heeft over de elektronische communicatienetwerken en/of -diensten, zoals dit het geval is [in] ons land, de nationale regelgevende instantie onafhankelijk dient te zijn ten aanzien van de overheid ⁽¹²⁾.

In dat licht rijzen er bezwaren tegen de bepaling van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord die stelt dat het Interministerieel Comité voor

⁽¹¹⁾ Voetnoot 9 uit het geciteerde advies: Arbitragehof, nr. 163/2006, 8 november 2006, B.4.

⁽¹²⁾ Voetnoot 10 uit het geciteerde advies: In het hoger vermeldde advies 33.255/4 plaatste de Raad al kritische opmerkingen bij het gebrek aan onafhankelijkheid van de Nationaal Regelgevende Instanties ten aanzien van de exploitanten van elektronische communicatienetwerken of van diensten die via die netwerken worden aangeboden (Parl. St., Kamer, 2001-02, nr. 50-1937/1, 57-59).

Telcommunicatie en Radio-omroep, op verzoek van een minister, beslissingen kan nemen in de plaats van de CRC ⁽¹³⁾. Deze bepaling doet afbreuk aan de hiervoor vermelde bepaling uit de Kaderrichtlijn, doordat zij de structurele scheiding tussen regelgevende taken en de met eigendom of zeggingschap verband houdende activiteiten verbreekt. De bepaling in artikel 5 dat het Interministerieel Comité «de regels en principes zoals bepaald in het toepasselijk Europees regelgevend kader in acht [neemt]» volstaat niet om dit bezwaar weg te nemen.

⁽¹³⁾ Voetnoot 11 uit het geciteerde advies: Het gaat om het achtste lid van artikel 5 van de Franse versie van deze bepaling en om het negende lid van de Nederlandse en de Duitse versie van het samenwerkingsakkoord. Deze discrepantie vloeit voort uit het feit dat artikel 9, zesde lid, van beide laatstgenoemde versies een bepaling bevat die niet voorkomt in de Franse versie.

Een andere discrepantie tussen de versies van het samenwerkingsakkoord in de onderscheiden talen, komt doordat beide zinnen van het zevende lid van de Duitse versie overeenstemmen met twee afzonderlijke leden, het zevende en het achtste van de Nederlandse en het zesde en zevende van de Franse versie.

Aangezien de indeling in leden, zonder inspringen, nu [eens] het gevolg is van het beginnen van een nieuwe regel, dan weer van het beginnen van een nieuwe regel samen met een extra interlinie, is het bovendien niet duidelijk of beide zinnen van het vijfde lid van de Duitse versie bijvoorbeeld in werkelijkheid niet twee afzonderlijke leden vormen.

De inrichting van het samenwerkingsakkoord moet inzonderheid op dat punt worden herzien, waarbij erop dient te worden toegezien dat zulks geschiedt in overeenstemming met de volgende aanwijzingen van de wetgevingstechnische circulaire, opgesteld door het coördinatiebureau van de Raad van State en beschikbaar op de internetsite van de Raad van State (www.raadvst-consetat.be):

"8.5.2.2. Een lid begint met een nieuwe regel of met de aanduiding van het artikel of de paragraaf waartoe het behoort. Het bestaat uit één of meer volzinnen, eindigt met de punt van de laatste volzin en is door wit van het vervolg gescheiden.

Een bepaling die uit verscheidene zinsdelen bestaat, vormt slechts één lid zolang de grammaticale zin niet afgesloten is en zolang de punt van de zin niet op het einde van de regel staat [...].

8.5.2.3. Een lid wordt niet ingeleid met een speciaal teken, een letter of een cijfer. Het begin van een nieuw lid wordt aangegeven door het inspringen van de eerste regel."

Hoc dan ook betekent het louter beginnen van een nieuwe regel voor een nieuwe volzin het einde van een lid, ongeacht of deze afscheiding door een extra interlinie wordt aangegeven.

De hierboven vermelde moeilijkheden dienen slechts als voorbeeld, daar de korte termijn die aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State wordt toegemeten, deze niet in staat heeft gesteld exhaustief na te gaan of in het voorliggende samenwerkingsakkoord de gebruikelijke wetgevingstechniek in acht is genomen. Het gehele samenwerkingsakkoord zou dus [moeten] worden herzien op het gebied van de wetgevingstechniek.

CE

41.915/3

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 8

12. Aan het einde van het eerste lid wordt bepaald :

«Ingeval van niet-nakoming van het [beroepsgheime] zal de regulerende instantie waar het desbetreffende lid deel van uitmaakt of in voorkomend geval de overheid die bevoegd is voor het beheer van de betrokken regulerende instantie, een gepaste sanctie opleggen.»

De «gepaste sanctie» wordt niet nader gedefinieerd, wat in principe niet kan worden aanvaard.

Die sanctie kan alleen die zijn welke elk van de vermelde regulerende instanties of bevoegde overheden in geval van niet-nakoming van het beroepsgheime kan nemen op basis van het thans vigerende recht.

De bepaling is aanvaardbaar indien ze aldus wordt geïnterpreteerd.

Artikel 11

13. Artikel 11 bepaalt :

«Dit samenwerkingsakkoord treedt in werking nadat het werd goedgekeurd door de Federale Wetgevende Kamers en de Gemeenschappen».

Benevens het feit dat deze bepaling de parlementen van de gemeenschappen dient te vermelden, levert ze het hierna omschreven bezwaar op.

De vermelding dat de tekst in werking treedt «nadat» een andere omstandigheid zich heeft voorgedaan is onvoldoende nauwkeurig.

Een fundamenteel bezwaar is bovendien het feit dat, zelfs indien deze bepaling aldus wordt geïnterpreteerd dat het samenwerkingsakkoord in werking treedt de dag waarop het wordt goedgekeurd door de federale Wetgevende Kamers en de parlementen van de gemeenschappen, ook dan de precieze dag van inwerkingtreding niet kan worden bepaald, tenzij verondersteld wordt dat de tweede federale Kamer en de drie gemeenschapsvergaderingen zich op dezelfde dag uitspreken, wat weinig waarschijnlijk is.

CE

41.915/3

Rekening houdende met de regel afgeleid uit artikel 92bis, § 1, tweede lid, van de voornoemde bijzondere wet van 8 augustus 1980, volgens welke een samenwerkingsakkoord dat aan de parlementen ter instemming is voorgelegd in werking treedt op de tiende dag te rekenen vanaf de bekendmaking, in het Belgisch Staatsblad, van het laatste wetgevende instrument van instemming met het akkoord, is het niet nodig dat het samenwerkingsakkoord een bijzondere bepaling bevat met betrekking tot de inwerkingtreding, tenzij de partijen een specifieke datum van inwerkingtreding wensen op te geven, wat in dezen niet het geval is ⁽¹⁴⁾.

Artikel 11 moet dan ook vervallen."

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

4. Zowel in het opschrift van het voorontwerp van decreet als in artikel 2 ervan dient de juiste datum van het samenwerkingsakkoord te worden vermeld, te weten 17 november 2006 (en niet: 20 april 2005, zoals in artikel 2 wordt geschreven). Bovendien schrijve men aan het einde van het opschrift: "radio-omroep en televisie" in plaats van "radio- en televisieomroep".

5. Als bijlage van het bij het Vlaams Parlement in te dienen ontwerp van decreet moet een ondertekende en gedateerde versie van het samenwerkingsakkoord worden opgenomen.

6. Artikel 3 van het ontwerp heeft weinig zin nu een samenwerkingsakkoord omwille van zijn aard zelf slechts in werking kan treden, in beginsel, de tiende dag na die van de bekendmaking, in het Belgisch Staatsblad, van het laatste wetgevende instrument tot instemming ermee ⁽¹⁵⁾. Wel verdient het aanbeveling alle instemmingsinstrumenten op dezelfde dag in het Belgisch Staatsblad bekend te maken.

⁽¹⁴⁾ Voetnoot 12 uit het geciteerde advies: Een zodanige werkwijze houdt overigens gevaren in, gelikt op het risico van retroactieve inwerkingtreding van het samenwerkingsakkoord dat daaruit kan voortvloeien.

⁽¹⁵⁾ Zie opmerking 13 van advies 41.711/VR.

CDC

41.915/3

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. DE BRABANDERE,	voorzitter van de Raad van State,
	J. SMETS,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staalsraden,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. VAN NIEUWENHOVE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS

J. DE BRABANDERE

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met
het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006
tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap,
de Franse Gemeenschap
en de Duitstalige Gemeenschap
betreffende het wederzijds consulteren
bij het opstellen van regelgeving
inzake elektronische communicatienetwerken,
het uitwisselen van informatie
en de uitoefening van bevoegdheden
met betrekking tot elektronische
communicatienetwerken
door de regulerende instanties bevoegd voor
telecommunicatie of radio-omroep en televisie

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Bestuursza-
ken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands
Beleid, Media en Toerisme is ermee belast, in naam
van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement
het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de
tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

Instemming wordt betuigd met het samenwerkings-
akkoord van 17 november 2006 tussen de Federale
Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeen-
schap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het
wederzijds consulteren bij het opstellen van regelge-

ving inzake elektronische communicatienetwerken,
het uitwisselen van informatie en de uitoefening van
bevoegdheden met betrekking tot elektronische com-
municatienetwerken door de regulerende instanties
bevoegd voor telecommunicatie of radio- en televi-
sieomroep.

Brussel, 19 januari 2007.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

Samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden m.b.t elektronische communicatienetwerken n door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio- omroep en televisie

Gelet op de artikelen 127 en 130 van de Grondwet;

Gelet op de artikelen 4, 6° en 92 bis, §§1 en 5 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

Gelet op de artikelen 4, §1 en 55bis van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap;

Gelet op Richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en –diensten ("Kaderrichtlijn");

Gelet op Richtlijn 2002/20/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten ("Machtigingsrichtlijn");

Gelet op Richtlijn 2002/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische-communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten ("Toegangsrichtlijn");

Gelet op Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten ("Universeledienstrichtlijn");

Gelet op Richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (Richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie);

Gelet op Richtlijn 2002/77/EG van de Commissie van 16 september 2002 betreffende de mededinging op de markten voor elektronische-communicatienetwerken en –diensten;

Overwegende dat de bevoegdheden inzake omroep en telecommunicatie dermate verstrengeld zijn dat er met betrekking tot de toepassing van de regelgeving een pragmatische en werkzame vorm van samenwerking noodzakelijk is tussen de regulerende instanties.

Overwegende dat dit samenwerkingsakkoord en de toepassing ervan geen afbreuk mogen doen aan de bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de gemeenschappen zoals vastgelegd in de toepasselijke wetgeving en gepreciseerd door de relevante rechtspraak.

Gelet op artikel 3, § 4, van de richtlijn 2002/21/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische-communicatienetwerken en -diensten ("Kaderrichtlijn") dat bepaalt dat *« De lidstaten de door de nationale regelgevende instanties uit te voeren taken op een gemakkelijk toegankelijke wijze bekendmaken, met name wanneer die taken aan meer dan één lichaam worden toegewezen. De lidstaten zorgen in voorkomend geval voor overleg en samenwerking tussen die instanties onderling en tussen die instanties en de nationale instanties belast met de uitvoering van het mededingingsrecht en de nationale instanties belast met de uitvoering van het consumentenrecht, in aangelegenheden van gemeenschappelijk belang. Indien meer dan één instantie bevoegd is om die aangelegenheden te behandelen, zorgen de lidstaten ervoor dat de respectieve taken van elke instantie in een gemakkelijk toegankelijke vorm bekendgemaakt worden. »*

Overwegende dat de convergentie tussen de sectoren radio-omroep en televisie en telecommunicatie leidt tot een despecialisatie van de infrastructuur en de netwerken en tot het ontstaan van nieuwe diensten, die niet meer beantwoorden aan de klassieke begrippen van omroep en telecommunicatie.

Overwegende dat het Arbitragehof in zijn arrest nr.132/2004 van 14 juli 2004 vaststelt dat *« de recente technologische ontwikkelingen tot gevolg hebben dat de afbakening van de radio-omroep en de televisie, enerzijds, en de telecommunicatie, anderzijds, niet meer kan gebeuren aan de hand van technische criteria zoals de onderliggende infrastructuur, de gebruikte netwerken of de eindapparatuur, doch wel aan de hand van inhoudelijke en functionele criteria. »* (B.4.3).

Overwegende dat het Arbitragehof in voornoemd arrest erop wijst dat *« de radio-omroep, die de televisie omvat, van de andere vormen van telecommunicatie kan worden onderscheiden doordat een radio-omroepprogramma openbare informatie verspreidt en vanuit het oogpunt van degene die uitzendt, bestemd is voor het publiek in het algemeen of voor een deel ervan en geen vertrouwelijk karakter heeft. Diensten die geïndividualiseerde en door een vorm van vertrouwelijkheid gekenmerkte informatie leveren, vallen daarentegen niet onder de radio-omroep en behoren tot de bevoegdheid van de federale wetgever. »* (B.10.1). *« Doorslaggevend voor radio-omroep en televisie is het ter beschikking stellen van openbare informatie voor het publiek in het algemeen. In een evolutieve interpretatie van het omroepbegrip omvat dit ook het uitzenden op individueel verzoek. Omroepactiviteiten verliezen niet hun aard omdat met de*

evolutie van de techniek aan de kijker of luisteraar een ruimere mogelijkheid van eigen keuze wordt geboden. » (B.10.2).

Overwegende dat in het stelsel van bevoegdheidsverdeling de aangelegenheid van radio-omroep en televisie, enerzijds, en de andere vormen van telecommunicatie, anderzijds, aan onderscheiden wetgevers zijn toevertrouwd.

Overwegende dat het Arbitragehof eraan herinnert dat « *radio-omroep en televisie aangewezen zijn als een culturele aangelegenheid en die kwalificatie als uitgangspunt van elke interpretatie hoort te worden genomen. De bevoegdheid van de gemeenschappen is niet gebonden aan een wijze van uitzenden of overbrengen. Zij staat de gemeenschappen toe de technische aspecten van de overdracht te regelen die een accessorium zijn van de aangelegenheid van radio-omroep en televisie. Het regelen van de overige aspecten van de infrastructuur, waarin onder meer de algemene politie van de radio-elektrische golven is begrepen, behoort tot de bevoegdheid van de federale wetgever. » (B.4.2). « *De federale wetgever is bevoegd om de andere aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij te regelen, enerzijds, op basis van zijn residuaire bevoegdheid en, anderzijds, op basis van de hem voorbehouden bevoegdheid, onder meer inzake de economie, waartoe behoren de algemene regels inzake de bescherming van de verbruiker, het prijsbeleid, het mededingingsrecht, het handelsrecht en de vestigingsvoorwaarden. » (B.11.1).**

Overwegende dan ook dat de federale overheid niet de enige overheid die bevoegd is om de aangelegenheid elektronische communicatienetwerken en -infrastructuur te regelen en dat er een « *absolute noodzaak is om te voorzien in samenwerking tussen de federale overheid en de gemeenschappen bij het bepalen van de bevoegdheden van de regulator. » (B.5.1).*

Overwegende dat in de regel de afwezigheid van samenwerking in een aangelegenheid waarvoor de bijzondere wetgever daartoe niet in een verplichting voorziet, geen schending inhoudt van de bevoegdheidsregels.

Te dezen zijn evenwel de bevoegdheden van de federale Staat en de gemeenschappen inzake de elektronische communicatie-infrastructuur, ten gevolge van de technologische evolutie, dermate verweven geworden dat ze niet meer dan in onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend. Daaruit volgt dat de wetgever, door eenzijdig de bevoegdheid van de regulator te regelen, het evenredigheidsbeginsel heeft geschonden dat eigen is aan elke bevoegdheidsuitoefening (B.6.2.).

De Federale Staat vertegenwoordigd door dhr. Verwilghen, Minister van Economie, Energie, Buitenlandse Handel en Wetenschapsbeleid en mevr. Van den Bossche, Minister van Werk.

De Vlaamse Gemeenschap vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering in de persoon van dhr. Leterme, Minister-president en dhr. Bourgeois, Minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

De Franstalige Gemeenschap vertegenwoordigd door de Regering van de Franstalige Gemeenschap in de persoon van Mevr. Arena, Minister-president en Mevr. Lanaan, Minister van Cultuur, de Audiovisuele Sector en Jeugd.

De Duitstalige Gemeenschap vertegenwoordigd door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap in de persoon van dhr. Lambertz, Minister-president en Mevr. Weykmans, Minister van Cultuur en Media, Monumentenzorg, Jeugd en Sport.

Zijn overeengekomen om de volgende tekst ter goedkeuring aan de Federale Wetgevende Kamers en de Parlementen van de Gemeenschappen voor te leggen:

Artikel 1.

Dit samenwerkingsakkoord betreft een regeling omtrent het opstellen van regelgeving m.b.t elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden m.b.t elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie.

Art. 2.

In dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder:

1° elektronisch-communicatienetwerk: de actieve of passieve transmissiesystemen en, in voorkomend geval, de schakel - of routeringsapparatuur en andere middelen die het mogelijk maken signalen over te brengen via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische middelen;

2° regulerende instantie:

- Voor wat betreft de Federale Staat: Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie / Institut Belge des services postaux et des télécommunications / Institut für Postdienste und Telekommunikation;
- Voor wat betreft de Vlaamse Gemeenschap: Vlaams Commissariaat voor de Media;
- Voor wat betreft de Franstalige Gemeenschap: Conseil Supérieur de l'audiovisuel;

- Voor wat betreft de Duitstalige Gemeenschap: Medienrat.

Art. 3.

Elke ontwerpbeslissing van een regulerende instantie die betrekking heeft op elektronische communicatienetwerken wordt door de desbetreffende instantie overgemaakt aan de andere regulerende instanties die zijn opgesomd in artikel 2, 2° van dit samenwerkingsakkoord.

De regulerende instanties die geconsulteerd worden bezorgen binnen de 14 kalenderdagen hun opmerkingen aan de regulerende instantie die de ontwerpbeslissing heeft overgemaakt. Binnen deze termijn kan elk van de regulerende instanties die geconsulteerd worden vragen dat de ontwerpbeslissing aanhangig wordt gemaakt bij de Conferentie van Regulators voor de elektronische Communicatiesector (hierna genoemd de CRC). Dit verzoek tot onmiddellijke overmaking aan de CRC wordt gemotiveerd.

De betrokken regulerende instantie neemt de opmerkingen in aanmerking die de andere regulerende instanties eraan bezorgd hebben en maakt de gewijzigde ontwerpbeslissing over aan de andere regulerende instanties. Deze laatste beschikken na ontvangst van de gewijzigde ontwerpbeslissing over een termijn van 7 kalenderdagen waarbinnen zij kunnen vragen dat de gewijzigde ontwerpbeslissing aanhangig wordt gemaakt bij de CRC.

Ontwerpbeslissingen en opmerkingen omtrent ontwerpbeslissingen worden steeds gemotiveerd vanuit het oogpunt van de wettelijke bevoegdheid van diegene die de ontwerpbeslissing of de opmerking overmaakt.

Na afloop van de in leden 2 en 3 voorziene termijn wordt de ontwerpbeslissing geacht, behoudens tegenbewijs, geen afbreuk te doen aan de bevoegdheden van de andere regulerende instanties.

Art. 4.

Voorlopige maatregelen die genomen worden door een regulerende instantie in geval van hoogdringendheid en wanneer er een risico op een moeilijk te herstellen, ernstig nadeel bestaat, worden vrijgesteld van de toepassing van artikel 3 van dit samenwerkingsakkoord. Zij worden echter onverwijld ter kennis gebracht van de andere regulerende instanties.

De voorlopige maatregelen duren in geen geval langer dan twee weken. Indien zij langer nodig zouden zijn, moeten zij het voorwerp uitmaken van een ontwerpbeslissing en zijn zij onderworpen aan de procedure van artikel 3.

Art. 5

De CRC wordt opgericht en is een samengesteld uit de vier leden van de Raad van het Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie, twee leden van de regulerende instantie van de Vlaamse Gemeenschap, twee leden van de regulerende instantie van de Franstalige Gemeenschap en één lid van de regulerende instantie van de Duitstalige Gemeenschap. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord wordt de in deze paragraaf omschreven samenstelling van de CRC aanzien als de gebruikelijke samenstelling van de CRC.

De CRC heeft rechtspersoonlijkheid en neemt haar huishoudelijk reglement aan. Het huishoudelijk reglement van de CRC treedt pas in werking na goedkeuring door het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie waarvan sprake in artikel 9 van dit samenwerkingsakkoord.

Tegen alle beslissingen van de CRC kan binnen de 60 dagen nadat de beslissing aangetekend ter kennis werd gebracht van de belanghebbende partijen, bij het hof van beroep te Brussel, rechtsprekend zoals in kortgeding, beroep met volle rechtsmacht worden ingesteld waarbij het hof de bestreden beslissing kan vervangen door een nieuwe beslissing.

Het beroep wordt bij verzoekschrift ingesteld tegen de CRC. Het hof van beroep te Brussel stelt de partijen die belang hebben bij de bestreden beslissing met een aangetekend schrijven in kennis van het bestaan van het beroep.

Het beroep vermeld in deze paragraaf heeft geen schorsende werking tenzij indien het hof de schorsing van de bestreden beslissing uitspreekt. Voor alle aspecten die betrekking hebben op de procedure voor het hof van beroep van Brussel, is het Gerechtelijk Wetboek van toepassing.

De leden van de CRC die deel uitmaken van de gebruikelijke samenstelling van de CRC duiden elk jaar op de verjaardag van de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord in hun midden een voorzitter en een lid die het secretariaat zal waarnemen aan, waarbij voor beide functies een beurtrol wordt gerespecteerd tussen de leden van de CRC.

Elke beslissing van de CRC wordt genomen bij consensus tussen de aanwezige regulerende instanties. De leden van een regulerende instantie onthouden zich bij de stemming indien er geen eensluidend standpunt is tussen die leden.

In het kader van haar werking en bij het nemen van beslissing neemt de CRC de regels en principes zoals bepaald in het toepasselijk Europees regelgevend kader in acht.

Het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie waarvan sprake in artikel 9 van dit samenwerkingsakkoord neemt op verzoek van een Minister tot wiens bevoegdheden het beheer behoort van een regulerende instantie die is opgesomd in artikel 2, 2° van dit

samenwerkingsakkoord, de beslissing van de CRC in de plaats van de CRC in zijn gebruikelijke samenstelling.

Het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie beslist in dit geval bij consensus. In het kader van haar werking en bij het nemen van beslissing neemt het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie de regels en principes zoals bepaald in het toepasselijk Europees regelgevend kader in acht.

Het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie kan maar op basis van de procedure die omschreven is in het vorige lid een beslissing nemen nadat een periode van 75 kalenderdagen is verstreken tijdens dewelke de CRC in zijn gebruikelijke samenstelling beraadslaagd heeft omtrent het punt dat voor beslissing voorligt.

Vanaf de 30e kalenderdag van de voormelde periode van 75 kalenderdagen kan een regulerende instantie die een ontwerpbeslissing aanhangig heeft gemaakt bij de CRC aan elk van de regulerende instanties die weigeren om in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing vragen dat zij binnen de 15 kalenderdagen een gedetailleerd tegenvoorstel voorlegt aan de CRC. De regulerende instantie die in voorkomend geval binnen de termijn van 15 kalenderdagen nalaat om een gedetailleerd tegenvoorstel voor te leggen wordt geacht in te stemmen met de aanhangig gemaakte ontwerpbeslissing.

Art. 6.

De regulerende instantie die de ontwerpbeslissing had voorbereid, staat in voor de verdere uitvoering van de beslissing van de CRC. Deze regulerende instantie informeert de andere regulerende instanties die zijn opgesomd in artikel 2, 2° van dit samenwerkingsakkoord over de maatregelen die genomen werden ter uitvoering van de beslissing van de CRC.

Art. 7.

Op gemotiveerd verzoek van één van de leden van de CRC maakt elk lid binnen de 7 werkdagen gedetailleerde informatie over omtrent de houder en de voorwaarden die verbonden zijn aan vergunningen of welke machtiging dan ook die door het betrokken lid werden toegekend.

Art. 8.

De leden van regulerende instanties die deelnemen aan de werkzaamheden van de CRC zijn onderworpen aan het beroepsgeheim. Zij mogen geen vertrouwelijke informatie waarvan ze kennis hebben in het kader van de uitvoering van hun functie, medelen aan derden, behalve in de wettelijke vastgelegde uitzonderingen. Ingeval van niet-nakoming van deze verplichting zal de regulerende instantie waar het desbetreffende lid deel van uitmaakt of in

voorkomend geval de overheid die bevoegd is voor het beheer van de betrokken regulerende instantie, een gepaste sanctie opleggen.

De verplichting onder de vorige paragraaf blijft van toepassing nadat het desbetreffende lid niet langer deelneemt aan de werkzaamheden van de CRC.

Art.9.

Er wordt een Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie opgericht.

Dit Comité bestaat uit:

- 1° de minister(s) aangeduid door de federale regering;
- 2° de minister(s) aangeduid door de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° de minister(s) aangeduid door de Franstalige Gemeenschap;
- 4° de minister(s) aangeduid door de Duitstalige Gemeenschap;

Het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie heeft tot taak om in onderling overleg en met respect voor ieders bevoegdheid, volgens de modaliteiten en procedures zoals vastgelegd binnen het Overlegcomité, de wederzijdse consultatie te organiseren omtrent mekaars initiatieven inzake het opstellen van ontwerpregelgeving m.b.t omroep en telecommunicatie.

Art. 10

In de CRC worden voorafgaandelijk de werkzaamheden van de "European Regulators Group" die werd opgericht door de beslissing van de Europese Commissie 2002/627/EC op 29 juli 2002 en haar werkgroepen besproken.

Art. 11.

Dit samenwerkingsakkoord treedt inwerking nadat het werd goedgekeurd door de Federale Wetgevende Kamers en de Gemeenschappen.

Gedaan te Brussel op ... in vier originele exemplaren waarvan elke partij bij dit samenwerkingsakkoord verklaard één exemplaar ontvangen te hebben,

17 NOV. 2006

Voor de Federale Staat,

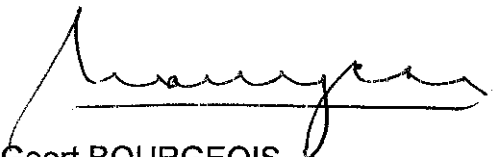

Freya VAN DEN BOSSCHE

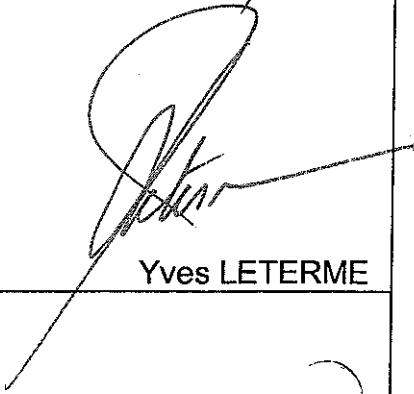

Marc VERWILGHEN

Voor de Vlaamse Gemeenschap,

Geert BOURGEOIS

Yves LETERME

Voor de Duitstalige Gemeenschap,

Isabelle WEYKMANS

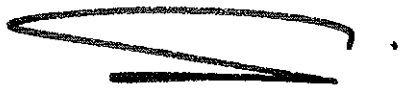

Karl-Heinz LAMBERTZ

Voor de Franstalige Gemeenschap,

Fadila LAANAN

Marie ARENA